

PAMIĘTAJ!!!

„NIGDY NIE JEST ZA PÓŹNO, ANI NIGDY

ZA WCZEŚNIE ABY BYĆ OSOBA, KTÓRĄ CHCESZ BYĆ.

NIE MA LIMITU CZASU.

PRZESTAJESZ KIEDY CHCESZ. MOŻESZ SIĘ ZMIENIĆ ALBO NIE.

TU NIE MA ZASAD. MOŻEMY UCZYNIĆ Z SIEBIE COŚ NAJLEPSZEGO LUB NAJGORSZEGO”.

„REAGUJĘ, NIE KABLUJĘ!” – DEBATA Z MŁODZIEŻĄ KLAS 7 i 8 W SP357 W WARSZAWIE”

W dniach 03-04 listopada 2022 r. odbyła się dwugodzinna debata pn. „Reaguję, nie kabluję!”, która jest częścią programu WCIES realizowanego w bieżącym roku szkolnym „Szkoła Przyjazna Prawom Człowieka. Jak przeciwdziałać wykluczeniu i przemocy w szkole?. Celem programu jest zwiększenie bezpieczeństwa uczniów i uczennic poprzez wspieranie budowania pozytywnych relacji rówieśniczych oraz przeciwdziałanie wykluczeniu, dyskryminacji i przemocy.

Debatę poprowadził Gerard Bah. Prowadzący spotkania na konkretnych przykładach omówił działanie, a czasami brak działania osób – świadków lub uczestników pewnych zdarzeń. Zachęcał do reagowania na przejawy przemocy w przestrzeni publicznej. Każdy z obecnych mógł aktywnie się włączyć i zabrać głos oraz wypowiedzieć się w temacie reagowania na przypadki, gdy komuś dzieje się krzywda w bezpiecznej i dostosowanej do własnych indywidualnych potrzeb formie. Podsumowaniem spotkania był wniosek, że kto nie reaguje, ten akceptuje fakt, że komuś dzieje się krzywda oraz że powstrzymanie przemocy zależy od indywidualnego działania osób będących jej świadkami.

Wsparciem i ułatwieniem w uczeniu się poprzez zaangażowanie emocjonalne był 45 minutowy odsłuch zaraz po debatach w klasach z wychowawcami oraz specjalistami w celu usłyszenia i zaopiekowania się emocjami i potrzebami osób uczestniczących oraz wprowadzenia mózgu w stan spokoju i umożliwienie analizy oraz wyciągania wniosków w bezpiecznej przestrzeni na wypowiedzenie zdania.

Młodzież wyraziła pozytywne opinie co do formy oraz treści, zwrócili uwagę na to, że forma zdecydowanie trafiła do ich serc oraz potrzeb. Dzięki udziałowi w debacie uczniowie mogli zwiększyć i uwspólnić wiedzę na temat reagowania na sytuacje przemocy z perspektywy osoby doświadczającej oraz świadka takich zachowań oraz zwiększyć wiedzę na temat efektu widza.

Ponadto mieli warunki do rozwinięcia umiejętności reagowania na przemoc, kształtowania umiejętności sprzeciwu, pozytywnej odwagi cywilnej oraz postawy proaktywnej.

Kontynuacją ugruntowującą przekonanie, że dręczenie i przemoc to zjawiska negatywne, na które nie powinno być zgody, wzmacniające gotowość do bezpiecznego reagowania oraz przeanalizowania różnych reakcji na zjawisko dręczenia będą zaplanowane zajęcia w kolejnym tygodniu listopada prowadzone w ramach godzin wychowawczych przez wychowawców. Uczniowie wówczas będą mogli poznać różne instytucje wspierające osoby doświadczające łamania praw dziecka i dręczenia, poczuć, że nie są sami, i rozpoznać sprzyjające osoby w swoim środowisku i – szerzej w – społeczeństwie, podzielić się pomysłami na różne sposoby reagowania na przemoc (szczególnie rówieśniczą), poznać swoje preferencje i najczęstsze style własnych reakcji, wzmocnić motywację do reagowania na sytuacje dręczenia (często pomimo lęków, obaw i presji grupy).

Podsumowując wierzymy w to co powiedział kiedyś Albert Einstein, że „Świat jest niebezpiecznym miejscem, nie przez tych co robią źle, ale przez tych co zło widzą i nie robią nic”.

Dziękujemy wszystkim razem i każdemu z osobna za organizację, zaangażowanie, aktywność, otwarte dzielenie się doświadczeniem, emocjami, wrażeniami życząc jednocześnie mądrych wyborów i bezpiecznej odwagi, aby zawsze pamiętać o dwóch złotych zasadach wyboru rozwiązań: to pomaga mi poczuć się lepiej i nie szkodzi (powoduje bólu, cierpienia, krzywdy) dla mnie oraz otoczenia.

zespół pedagogów i psychologów szkolnych

